

การชดใช้หนี้สิน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮ์ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อุศนา พวงศิริ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัต-ดูร์อู อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุลกอฮฺ

2014 - 1436

IslamHouse.com

قضاء الدين

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: حسنى فوانجسيري

مراجعة: عصران نيومديشا

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2014 - 1436

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

การชดใช้หนี้สิน

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอความสุข ความจำเริญและความสันติจงประสบแด่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัด เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

ท่านญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่
“ชายคนหนึ่งได้เสียชีวิตลง พวกเขาจึงอาบน้ำและห่อศพให้แก่ เขา แล้ววางศพลง ณ สถานที่ซึ่งเตรียมไว้ เพื่อรอให้ท่านเราะสูล ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มาละหมาดให้ เมื่อท่านเราะสูล ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กำลังจะเดินทางมาถึง ท่านก็ถาม ขึ้นว่า “สหายของพวกท่านมีหนี้สินหรือไม่?” พวกเขาตอบว่า “ใช่ครับ เขามีหนี้เป็นเงินสอง دينار” ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะ ลัยฮิวะสัลลัม จึงถอยออกมาแล้วกล่าวว่า “พวกท่านจง ละหมาดให้สหายของพวกท่านเถิด” ชายคนหนึ่งชื่อ อับู เกาะตา

ตะสุ จึงกล่าวขึ้นว่า “โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ฉันจะรับผิดชอบสองดีนาร์นั่นเอง” ท่านเราะสุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวถามว่า “ท่านจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสองดีนาร์นี้ด้วยทรัพย์สินของท่าน และถือว่าผู้ตายได้หมดภาระหนี้สินไปหรือไม่?” เขาตอบว่า “ครับ” ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จึงละหมาดให้แก่ผู้ตาย หลังจากนั้นทุกครั้งที่ท่านนบีได้พบเจออนุภาวะตาตะสุ ท่านก็จะถามว่า “ท่านจัดการเงินสองดีนาร์นั้นหรือยัง?” กระทั่งทำที่สุดเขาก็ตอบว่า “ฉันได้ค่าใช้จ่ายนี้เรียบร้อยแล้ว” ท่านเราะสุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าววว่า “ในที่สุดท่านก็ทำให้ผิวหนังของเขาเย็นลงเสียที” (บันทึกโดยอัลหาคิม หะดีษเลขที่ 2393)

หะดีษข้างต้นและหะดีษอื่น ๆ อีกมากมายเป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนว่า หนี้สินนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งซึ่งไม่ควรที่จะถูกมองข้าม และยังเป็นเรื่องร้ายแรงที่อิสลามไม่อาจยกเว้นให้ได้ ดังเช่นในหะดีษข้างต้น ถึงแม้จะเป็นเพียงหนี้สินเล็กน้อยก็ตาม ลูกหนี้ที่เสียชีวิตก็จะต้องได้รับบทลงโทษและความเจ็บปวดในหลุมศพ จนกว่าหนี้สินของเขาจะได้รับการชำระชดใช้

ในช่วงแรกของอิสลามนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะไม่ละหมาดให้กับศพที่ยังมีหนี้สินค้างคา เพราะหนี้สินถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องได้รับการสะสาง แต่หลังจากที่รัฐอิสลามได้เจริญรุ่งเรืองและมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ท่านนบีก็รับชำระหนี้สินให้แทน และทำการละหมาดให้แก่ผู้ตาย

ผู้ศรัทธาทุกคนมีภาระผูกพันกับหนี้สินของเขา จนกว่าเขาจะชำระหนี้สินนั้นเสีย อับดูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฮฺฎิยัลลอฮุอันฮุเล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ » [رواه الترمذي برقم 1078 และ 1079]

“วิญญาณของผู้ศรัทธาจะถูกกักไว้ โดยจะยังไม่ได้รับรางวัลของความดีที่กระทำไว้ จนกว่าหนี้สินของเขาจะได้รับการชดใช้” (บันทึกโดยอัคริมชี้ฮ์ หะดีษเลขที่ 1078 และ 1079)

อัชเชากานีฮ์ กล่าวว่า “หะดีษบทนี้ชี้ให้เห็นว่าอิสลามได้ส่งเสริมให้ทายาทผู้รับมรดกชดใช้หนี้สินแทนผู้ตาย โดยเน้นย้ำว่าผู้ตายที่ยังมีหนี้สินอยู่นั้น จะถูกกักตัวไว้ก่อนจนกว่าหนี้สินของเขาจะได้รับการชำระ ที่กล่าวมานี้เป็นกรณีที่ผู้ตายมีทรัพย์สินเพียงพอ แต่หากเป็นผู้ขาดสนซึ่งไม่มีทรัพย์สิน และตาย

ไปในสภาพที่เขามีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะชำระหนี้ให้ได้ เช่นนี้อัลลอฮ์ก็จะทรงชดใช้หนี้สินแทนเขา ดังมีหลักฐานจากหะดีษมากมายที่ระบุถึงเรื่องนี้” (นัยลุลเอาฏอร เล่ม 2 หน้า 53)

ทั้งนี้ ผู้ศรัทธานั้นอาจจะถูกกีดกันไม่ให้เข้าสวรรค์ด้วยเหตุที่เขายังมีหนี้สินค้างชำระ ดังมีหะดีษบันทึกโดยอบูดาอูดจากสะมะเราะฮฺ เล่าว่า

خطبنا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: « هَاهُنَا أَحَدٌ مِنْ بَنِي فُلَانٍ؟ »، فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَ: « هَاهُنَا أَحَدٌ مِنْ بَنِي فُلَانٍ؟ »، فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَ: « هَاهُنَا أَحَدٌ مِنْ بَنِي فُلَانٍ؟ »، فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: « أَنَا يَا رَسُولَ اللهِ! فَقَالَ: « مَا مَنَعَكَ أَنْ تُجِيبَنِي فِي الْمَرَّتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ؟ »، إِنِّي لَمْ أَنْوِّهْ بِكُمْ إِلَّا خَيْرًا، إِنَّ صَاحِبَكُمْ مَأْسُورٌ بِدِينِهِ » فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَدَى عُنُقِهِ، حَتَّى مَا بَقِيَ أَحَدٌ يَطْلُبُهُ بِبَنِيءٍ

ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวในคุฏบะฮฺว่า “มีผู้ใดในที่นี้มาจากเผ่านี้ (ท่านระบุชื่อเผ่าหนึ่ง) ไหม?” ไม่มีผู้ใดตอบ ท่านจึงกล่าวซ้ำอีกว่า “มีผู้ใดมาจากเผ่านี้ ไหม?” ก็ไม่มีผู้ใดตอบอีก ท่านจึงกล่าวอีก “มีผู้ใดมาจากเผ่านี้ ไหม?” จึงมีชายคนหนึ่งลุกขึ้น และกล่าวว่า “ฉันเอง โอ้ ท่านเราะสูลุลลอฮ์” ท่านจึงกล่าวแก่ชายคนนั้นว่า “เหตุใดเล่าท่าน

จึงไม่ตอบฉันตั้งแต่สองครั้งแรกที่ฉันถาม ที่จริงแล้วฉันมิได้กล่าวถึงพวกท่านเว้นแต่ในทางที่ดี ฉันจะบอกว่าพี่น้องของท่านคนหนึ่งยังคงถูกกักตัว (ไม่ได้เข้าสวรรค์) เนื่องจากหนี้สินของเขาที่ยังคงค้างชำระ” จากนั้นฉันก็เห็นชายคนดังกล่าวช่วยชำระหนี้ให้แก่ผู้ตายจนกระทั่งไม่มีผู้ใดทวงถามให้ชำระอีกต่อไป (บันทึกโดยออบูดาูด หะดีษเลขที่ 3341)

ในอีกรายงานหนึ่งระบุว่า

« إِنَّ الرَّجُلَ الَّذِي مَاتَ فِيكُمْ قَدْ احْتَبَسَ عَنِ الْجَنَّةِ مِنْ أَجْلِ الدَّيْنِ الَّذِي عَلَيْهِ ، فَإِنْ شِئْتُمْ فَأَفُدُّهُ ، وَإِنْ شِئْتُمْ فَأَسْلِمُوهُ إِلَىٰ عَذَابِ اللَّهِ »

“ชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่านที่เสียชีวิตลง ได้ถูกกักตัวไว้ไม่ให้เข้าสวรรค์เพราะยังมีหนี้สินยังค้างชำระ หากพวกท่านประสงค์ก็จงช่วยปลดปล่อยเขาเสีย (ด้วยการชดใช้หนี้แทนเขา) หรือไม่ก็ปล่อยให้เขาต้องเผชิญกับการลงโทษของอัลลอฮ์ไป” (บันทึกโดย อัลหากิม หะดีษเลขที่ 2216)

และแม้แต่ชะฮีด (ผู้สละชีพในหนทางของอัลลอฮ์) ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการลบล้างบาปทั้งหมด ก็ยังถูกยกเว้นในเรื่อง

หนี่สิน ดังที่ อับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« يُعْفَرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ » [رواه مسلم برقم 1886]

“ทุก ๆ บาปของชะฮีดนั้นจะได้รับการยกโทษ ยกเว้นเรื่องหนี่สิน”
(บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่ 1886)

มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮฺ บิน ญะหฺหฺ เล่าว่า

أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَاذَا لِي إِنْ
قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: « الْحِجَّةُ », فَلَمَّا وَلى قَالَ: « إِلَّا الدِّينَ سَارَّيْنِي بِهِ
جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْفًا » [رواه أحمد برقم 17253]

มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้ว
กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ฉันจะได้รับสิ่งใดเป็นการตอบแทน
หากว่าฉันถูกฆ่าตายในหนทางของอัลลอฮฺ?” ท่านตอบว่า
“ฮัจญ์” เมื่อชายคนดังกล่าวหันหลังจะเดินกลับไป ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็กล่าวว่า “ยกเว้นในกรณีที่ท่านมี
หนี่สินค้างชำระ ญิบรีล อะลัยฮิสลาม เพิ่งกระซิบบอกฉันเมื่อ
นี้” (บันทึกโดยอะหฺมัด หะดีษเลขที่ 17253)

ทั้งนี้ เพราะหนี้สินที่ติดค้างกับมนุษย์ด้วยกันนั้น จำเป็นต้องชดใช้ ไม่ว่าจะในดุนยาหรืออาคิเราะฮฺ และสิ่งที่เป็น สิทธิของมนุษย์ด้วยกันจะไม่ได้รับการยกเว้น นอกเสียจากว่า เจ้าของสิทธิจะยอมยกให้

ชัยคุ อิบну อุษัยมีน เราะหิมะฮฺลุลลอฮฺ กล่าวว่า การมี หนี้สินนั้นถือเป็นเรื่องที่อันตราย เพราะมันทำให้จิตใจของผู้เป็น หนี้ว่าวุ่น มีชีวิตที่ไม่เป็นสุขอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นเราควรหลีกเลี่ยง การการกู้หนี้ยืมสิน พยายามใช้จ่ายอย่างประหยัด เราจะเห็นว่า มีผู้ขัดสนมากมายที่อยากจะใช้จ่ายเยี่ยงเศรษฐี จึงต้องกู้หนี้ยืม สินจากทุก ๆ ทางที่จะทำได้ ทั้งนี้ ในความเป็นจริงแล้วหาก แม้ว่าในหนึ่งวันเขาจะมีเพียงอาหารมื้อเดียว ก็ไม่ควรจะไปกู้ยืม ใครอีก แต่ควรที่จะอดทน และกล่าวว่า ใช้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ ทรงประทานความร่ำรวยให้แก่ฉันด้วยเถิด อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ [التوبة: 28]

“และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮฺก็จะทรงให้พวกเจ้า มั่งมี ด้วยความกรุณาของพระองค์” (อัลเตาบะฮฺ: 28)

(ซัรหุรียาตุศศอลิหีน เล่ม 5 หน้า 366)

และตัวอย่างของการไม่ให้ความสำคัญกับการมีหนี้สิน ก็คือ การที่บางคนกู้ยืมเงินจำนวนมากเพื่อทำธุรกิจหรือเล่นหุ้น แล้วเขาก็ขาดทุนย่อยยับ จนสุดท้ายอาจต้องติดคุกติดตาราง หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว ต้องใช้ชีวิตด้วยความวิตกกังวลและไม่เป็นสุข ทั้งหมดนี้ เกิดจากการไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องหนี้สิน ทั้งนี้ แม้แต่การตายชะฮีดในหนทางของอัลลอฮ์ก็ยังมีอาจจะ ช่วยยให้หลุดพ้นจากภาระหนี้สินได้

สำหรับเจ้าหนี้ นั้น ก่อนที่จะให้ผู้อื่นกู้ยืมทรัพย์สิน ก็ควรที่จะคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ให้กู้ยืมจากทรัพย์สินที่ดี อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ ﴿٦٧﴾ ﴾ [البقرة: 67]

“และพวกเจ้าอย่าได้มุ่งเอาสิ่งเลวจากนั้นมาบริจาด ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเองก็ไม่ (อยากจะ) รับสิ่งนั้น” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์: 267)

2. ให้ตระหนักเสมอว่า เขาจะได้รับผลบุญจากการช่วยเหลือผู้อื่นในครั้งนี้ มิใช่รู้สึกเป็นบุญคุณแก่ผู้ขอยืม หากคิดเช่นนั้น เขาอาจไม่ได้รับผลบุญใด ๆ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴾ [البقرة: ٢٦٤]

“ใ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงอย่าทำลายการทำทานของพวกเจ้า โดยการล่ำเลิกและยังความเจ็บปวด” (อัลบะเกาะเราะฮะฮุ: 264)

และผลบุญของการให้กั้ยืมนั้น ดังเช่นผลบุญของการบริจาคทาน อับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด เราะฮิฎลิลลอฮฺอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

﴿ إِنَّ السَّلْفَ يَجْرِي مَجْرَى شَطْرِ الصَّدَقَةِ ﴾ [رواه أحمد برقم ٣٩١١]

“แท้จริงการกั้ยืมนั้น เปรียบได้ดั่งครึ่งหนึ่งของการบริจาคทาน” (อิหม่ามอะหฺมัด หะดีษเลขที่ 3911)

3. ควรที่จะมีความเห็นอกเห็นใจลูกหนี้ โดยอาจลดหย่อนหนี้สินบางส่วนให้แก่เขา หากเห็นว่าเขามีความยากลำบาก และประสงค์ที่จะชดใช้จริง ๆ อัลลอฮฺ ตรัสว่

﴿ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۗ ﴾ [البقرة: ٢٨٠]

“ถ้าหากลูกหนี้ของสุเจ้าอยู่ในภาวะคับแค้น ก็จงผ่อนปรนให้แก่เขาจนกว่าสถานการณ์ของเขาจะดีขึ้น” (อัลบะเกาะเราะฮะฮุ: 280)

อบุฮุร็อยเราะฮฺ เราะฮิฎะฮฺ อับดุลลอฮฺ อับนุฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« كَانَ تَاجِرٌ يَدَايِنُ النَّاسَ، فَإِذَا رَأَى مُعْسِرًا قَالَ لِفِتْيَانِهِ: تَجَاوَزُوا عَنْهُ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا، فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ » [رواه البخاري برقم ٢٠٧٨ ومسلم برقم ١٥٦٢]

“มีพ่อค้าคนหนึ่งให้ผู้อื่นยืมเงิน เมื่อใดที่เห็นว่าลูกหนี้ของเขามีความยากลำบาก เขาก็จะกล่าวแก่เด็กรับใช้ของเขาว่า ‘พวกเจ้าจงยกหนี้ให้แก่เขาเถิด เพื่อว่าอัลลอฮฺจะทรงผ่อนปรนแก่เรา’ อัลลอฮฺจึงทรงผ่อนปรนยกโทษให้แก่เขา” (อัลบุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 2078 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1562)

4. ควรที่จะทำสัญญาหนี้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยมีพยานรู้เห็น เพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง อัลลอฮฺ ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۗ ﴾ [البقرة: ٢٨٢]

“และเจ้าทั้งหลายจงอย่าระอาที่จะทำการบันทึกมันไม่ว่า (หนี้สินนั้น) จะเป็นเพียงจำนวนเล็กน้อย หรือจำนวนมากก็ตาม จนถึงกำหนดของมัน” (อัลบะเกาะเราะฮฺ: 282)

ส่วนผู้เป็นหนี้สินก็ควรที่จะปฏิบัติตัวดังต่อไปนี้

1. ต้องมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะชดใช้หนี้สิน อนุสุรียเราะฮฺ เราะฮฺฎียัลลอฮฺอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ آدَاءَهَا، آدَى اللَّهُ عَنْهُ، وَمَنْ أَخَذَهَا يُرِيدُ إِتْلَافَهَا، أَنْتَفَهُ اللَّهُ » [رواه البخاري برقم ٢٣٨٧]

“ผู้ใดเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยตั้งใจจะชดใช้คืน อัลลอฮฺจะทรงชดใช้ให้เขา (ด้วยการให้เขาได้มีโอกาสชดใช้) ส่วนคนที่เอาทรัพย์สินของผู้อื่นไป โดยไม่ตั้งใจที่จะชดใช้คืน อัลลอฮฺจะให้มันเสียหาย” (อัล-บุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 2387)

2. จะต้องรีบเร่งชดใช้หนี้สินไม่ผัดผ่อนชักช้า อนุสุรียเราะฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« مَطْلُ الْغَيِّ ظُلْمٌ » [رواه البخاري برقم ٢٢٨٨ ومسلم برقم ١٥٦٤]

“การผัดผ่อนชักช้าของผู้ที่มีความสามารถจะใช้หนี้ นั้น ถือเป็น การอธรรมประการหนึ่ง” (อัล-บุคอรียฺ หะดีษเลขที่ 2288 และ มุสลิม หะดีษเลขที่ 1564)

ในหะดีษอีกบทหนึ่งระบุว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เป็นหนี้ชายคนหนึ่งด้วยการขอยืมอูฐตัวผู้อายุน้อยมาตัวหนึ่ง ต่อมาเมื่อมีการรวบรวมอูฐที่เป็นชะกาตมายังส่วนกลาง ท่านนบีจึงสั่งให้อบรูอฟิอ์เลือกซื้ออูฐตัวผู้อายุน้อยตัวหนึ่งจากอูฐชะกาต เพื่อนำไปใช้คืนแก่ชายคนนั้น แต่อบรูอฟิอ์กลับมาหาท่านแล้วรายงานว่า “ฉันพบว่ามิแต่อูฐดี ๆ ที่อายุครบหกปีไปแล้ว” ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า

« أَعْطِهِ إِيَّاهُ، إِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً » [رواه البخاري برقم ٢٢٨٨
ومسلم برقم 1٥٦٤]

“จงให้อูฐที่ดีนั้นแก่เขาไป แท้จริง คนที่ดีที่สุดคือ คนที่ชดใช้สิ่งที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขา” (อัล-บุคอรีฮฺ หะดีษเลขที่ 2288 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1564)

กวีคนหนึ่งกล่าวไว้(ในทำนองประชดลูกหนึ่ง)ว่า

أَمَا طَلَّكَ الْعَصْرَيْنِ حَتَّى تَمَلَّنِي وَتَرْضَى بِنِصْفِ الدِّينِ وَالْأَنْفِ رَاغِمٌ

ฉันจะขอผิดไปวัน ๆ จนกว่าคุณจะเป็น

และจำใจยอมรับชำระหนี้เพียงครึ่งเดียว

3. ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากการมีหนี้สิน

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ،
وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ » [رواه البخاري برقم ٢٨٩٣]

"โอ้อั้พระผู้่อภิปาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อ
พระองค์จากความกังวลใจและความโศกเศร้า ความอ่อนแอ
และความเกียจคร้าน ความขลาดกลัวและความตระหนี่ การติด
หนี้ที่มากมายจนล้นตัว และการถูกกดขี่ข่มเหงจากผู้อธรรม"
(บันทึกโดย อัลบุคอรีห์ หะดีษเลขที่ 2893)

ได้มีทาสคนหนึ่งมาหาท่านอะลี เราะาะฎิยัลลอฮุอันฮุ และ
กล่าวว่า "โอ้อั้ อมีรุ้ลมุฮ์มิเนิน ฉันอยากจะได้ตัวฉันจากการเป็น
ทาส แต่ฉันไม่มีความสามารถ" ท่านอะลีจึงกล่าวแก่เขาว่า "ฉัน
จะสอนให้ท่านกล่าวถ้อยคำหนึ่ง ซึ่งท่านเราะาะฮูล์ ค็็อลลัลลอฮุอะ
ลยฮิวะลัลลัม ได้เคยสอนฉันไว้ (หากท่านกล่าวแล้ว) แม้ว่าท่าน
มีหนี้สินมากมายขนาดภูเขาศิรฺ อัลลอฮุก็่จะทรงช่วยเหลือท่าน
ให้สามารถชำระหนี้้นันได้ ท่านจงกล่าวว้า

« اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنِ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ » [رواه
الترمذي برقم ٣٥٦٣]

“โอ้อัลลอฮฺ ขอให้ข้าพระองค์มีความรู้สึกเพียงพอกับสิ่งที่
พระองค์ทรงอนุมัติด้วยเถิด เพื่อที่จะได้ไม่ต้องไปแสวงหาสิ่งที่
พระองค์ทรงห้าม และขอให้ข้าพระองค์มีความมั่งคั่งด้วยความ
โปรดปรานของพระองค์ โดยไม่ต้องหันไปพึ่งพาผู้ใดนอกจาก
พระองค์” (บันทึกโดยอัครมีชัย หะดีษเลขที่ 3563)

والحمد لله رب العالمين،

وصلى الله وسلم على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.